Ч. 27 (14.275). Львів, середа 5. лютого 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік VII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504-060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. „ Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Американський „акт про невтральність".

ВАШИНГТОН, 4. 2. ПАТ. В палаті послів суворо скритикували проєкт нового „акту про невтральність" авторства Рінолдса. Тому, що обов'язуючий тепер закон про невтральність вигасає 29. лютого, прийдеться його мабуть продовжити.

40,000.000 ҐАЗОВИХ МАСОК.

ДАЛЬШІ ЧУТКИ ПРО БРИТІЙСЬКІ ЗБРОЄННЯ.

ЛЬОНДОН, 4. 2. ПАТ. „Дейлі Геральд" пише: Британський уряд приготовлює фабрикацію 30 до 40 мільйонів газових масок. До кінця року фабрикацію покінчилиб і кожна громада малаб окремий магазин ґазових масок.

„Івнінг Нюз" подає чутки, що в 1936/37 буджет міністерства летунства піднесеться до 35 мільйонів фунтів, себто подвоїться в порівнанні з роком 1934/5.

В Сирії дальше несупокій.

Страйк у вищих школах Дамаску триває далі. Чотирьох студентів прогнали, кільканадцятьох засудили на кару вязниці. По місті ходять сильні відділи жандармерії. Трамваї не їздять, окрім одної лінії.

Після похорону жертв останніх випадків дійшло до нових сутичок між поліцією і юрбою, що виходила з мечету. Поліція й військо стріляли до юрби. Чотирьох убитих і кільканадцять ранених по обох сторонах.

НАПЕРЕДОДНІ ЗДОБУТТЯ МАКАЛЕ?

ЛЬОНДОН, 4. 2. ПАТ. Райтер подає: Абісинці окружили Макале та позбавили тамошню італійську залогу води, відвертаючи русло ріки, що плила крізь місто. Тому в абісинських кругах сподіються, що дні Макале почислені.

ІТАЛІЙСЬКІ ТРАСПОРТИ ПЛИВУТЬ.

КАЇРО, 4. 2. ПАТ. Пароплави „Льосандра" та „Італія" з вантажем понад 5000 вояків та воєнним матеріялом увійшли в Суезький канал, прямуючи до Еритреї.

Морська конференція.

ПАРИЖ, 4. 2. ПАТ. Як подає Авас на основі вісток з офіційних кругів, британський уряд не запросить Німеччини на морську конференцію, заки не дійде до порозуміння між чотирма дотеперішніми її учасниками.

ПРОЦЕС „УСТАШІВ".

Три учасники замаху на югославянського короля Олександра висказали побажання, щоб їх оборону перебрав адвокат Де Сентобан. 5. лютого зачинається вдруге розправа в Ез-ан-Прованс. На першій розправі боронив підсудних адв. Дезбон, що його предсідник усунув з приводу невідповідної поведінки. Новий оборонець звернувся до адвокатської палати в Ез-ан Прованс з проханням додати йому ще 3-ох місцевих оборонців до помочі.

Американська преса проти Анґлії.

НЮ ЙОРК, 10-го січня. (Вл. кор.) „Ню Йорк Америкен" містить довшу передовицю, звернену проти „віроломного Альбіона" з нагоди воєнної погрози Італії. Ґазета каже, що Італія зовсім отверто проголосила свої наміри і тому кожний знає, яке її становище. Але яке становище Анґлії, цього ніхто не знає, бо вона „не виложила на стіл карт", як це зробила Італія. Зате Анґлія послугується Лігою Націй як своїм параваном і хоче прикрити свою неясну політику. Це все тепер, коли вона заволоділа половиною Африки. Коли Анґлія заперечує Італії її аспірації на Африку, то це тому, що вона сама хоче забрати цілу Африку. Коли мова про цивілізаційну місію в Африці, — пише „Америкен" — то Італія скорше була цивілізованою державою, ніж Анґлія і тому має підставу йти тепер з цивілізаційною місією на Абісинію, де ще панує невільництво. Стаття кінчиться характеристичною заміткою: „Коли Анґлія протестує проти загарбування Абісинії Італією, то нехай наперед сама зверне ті африканські посілости, що вона їх давніше загарбала. Щойно тоді можна буде вірити у щирість Анґлії".

Сан Маріно в руках фашистів.

Відома маленька республика в Італії, Сан Маріно, перейшла до фашистів. Її паризький представник, Енріко Ґарда, дарував 20.000 лірів Муссолінієві на війну проти Абісинії. Тим покінчилася славна воля республики, що давала захист неодному політичному втікачеві. Вона була колись основана на те, щоб дати пристановище невільникам утікачам.

Хвиля страйків.

ЛЬОНДОН, 4. 2. ПАТ. Настрій страйкуючих мясних робітників ворохобний: вони окружили т. зв. Смітфільд Макт і не пускають до саль, де привозять мясо. Страйк потягнеться кілька днів; небезпечний він тим, що обнимає 10 тисяч людей та продукцію, що покриває 80 прц. споживття Льондону. Може перекинутися і на транспортових робітників у доках. На вчорашньому вічу рішили продовжувати страйк.

ГАВР, 4. 2. ПАТ. 500 робітників корабельних варстатів у Сен Назер рішило сьогодні почати страйк.

САНТІЯҐО ДЕ ЧІЛЕ, 4. 2. ПАТ. В Чіле вибух частинний страйк залізничників, що може перекинутися на цілу державу. Уряд бореться з саботажами, та проте в кількох місцях хтось розкрутив рейки і три поїзди вискочили із шин.

НЮ ЙОРК, 4. 2. ПАТ. Посадникові Ню Йорку вдалося не допустити до страйку обслуги вінд, що був би спаралізував рух у хмародерах.

Японія не хоче арбітражу.

ТОКІО, 4. 2. ПАТ. Міністерство війни рішуче противставиться приняттю предложення большевицького командування, щоб граничні конфлікти між Манджурією та Монголією передати „безсторонній комісії", себто міжнародньому арбітражі. Більш доцільно булоб статнути військa обох великодержав вздовж кордону, або провести демаркаційну лінію.

Представники міністерств закордонних справ, війни та маринарки відбули вчора нараду над напруженою ситуацією на манджурсько-совітському пограниччі та над можливістю полагодження большевицько-японських взаємин.

[Змі]на адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

На перехрестю господарської політики.

Примани експериментів та омани стійного гроша

Заплутана господарська ситуація в Польщі вимагає тонкої аналізи і докладної обсервації, щоби можна було змікувати, що є і що буде, та так, чим грозить майбутності теперішність.

Дотеперішні засоби оздоровлення мають свої добрі і разом з тим лихі сторінки. Взяти хочби акцію віддовження хліборобства. Чи перебільшені є нарікання на занепад моралі довжників, на шкідливість атмосфери віддовження, лиху волю платників, тощо? Досвід показав, що неґативної сторінки не можна недоцінювати. Та це тільки один пункт програми, що її накреслив собі уряд, ідучи до оздоровлення господарства, програми, яка засадничо опирається на т. зв. дефляції. І ціла та програма викликує багато застережень, а чутки, заперечені недавно мін. Квятковським, немов би то уряд заміряв покинути дотеперішню політику дефляції, є саме виявом настроїв поважної частини громадян Польщі, яка волілаб іншу господарську „офензиву", як ту, що її проводить тепер Варшава.

Закордонні зразки щасливого „закручування конюнктури" мають свою атракційну силу, особливо в обличчі польської господарської дійсности, яку відчуває кожний рядовий громадянин. І саме цікаво приглянутись думкам людини, яка з географічної перспективи слідкує за господарським життям Польщі та намагається бути у своїх міркуваннях до краю сміливим.

Маємо на увазі статтю, яку прислав до радикально-санаційного „Кур'єра Поранного" зі столиці Анґлії Ф. Бавер-Чарномський, видруковану під багатомовним наголовком „Під тягарем панщини". Попробуємо дати тут хід думок цього далекого обсерватора і строгого критика господарської політики уряду:

Найвеличніша ініціятива для подужання хворого господарського орґанізму Польщі зустрічається з консервативним окликом: нас не стати на експерименти! Так, дійсно не стати! Але який глузд вести найбільш фантастичну з усіх експериментів „клясичну" й „ортодоксійну" госп.-фінансову політику... у краї, яку неволя, наїзди і воєнне знищення позбавили всіх капіталів? Чи це не самогубство *узалежнювати всяку госп. активність найбіднішого з усіх европейських народів від кількости кільограмів чистого золота в пивницях Польського Банку?* Публичні буджети забирають щораз більшу частину доходів громадян, які з великою швидкістю стають народом невільників. Чи на це треба було самостійности?

Польщу (читаємо там далі) не стати на експерименти! Але перш за все, не стати її на те, щоб дихати у порожнечі і пекти хліб без муки. Невже не цікавить Польщі ніщо з того, що за останніх 5 літ сталось у світі, що такі багаті капіталом країни, як Анґлія і Зл. Держави, кепкують собі з ортодоксійних теорій про „стійкість валюти", що заможна Швеція, Данія, Норвеґія, пішли слідами двох попередніх держав, а Німці роблять якісь чародійні штуки з валютою! Тільки Польща, вистроєна в пір'яні пера золотого стандарту, гордо ходить по кладовищі свого добробуту!.. Громадянам Польщі кажуть: помножуйте національне багатство внутрішнього капіталізованням. До цього потрібна „стійкість валюти".

І автор розглядає ті дві справи. Отже наперед „стійкість валюти“. Він стверджує, що „для величезної більшости населення Польщі саме *нестійкість валюти* є щоденною трагедією“ і це Б. Чарномський ілюструє численними прикладами зросту покупної сили гроша. Він питає, що цікавить пересічну людину паритет між золотим і золотом?! Чи не є тій людині байдуже, яка є вартість золотого у грамах чистого золота, коби тільки залишилась та сама вартість мірена хлібом, мясом, сіллю?!

Пересудом є твердження, неначе у Польщі зростає *внутрішня капіталізація*. Це просто омана („злудзене“)! Процес внутрішньої капіталізації не тільки не почався ще в Польщі, але навпаки *йде з величезною швидкістю декапіталізація*, заник національного багацтва. І автор виказує, чим є фетиш внутрішньої капіталізації. Коли йде про грошеву капіталізацію, то польський нарід (автор уживає цей вислів, розуміючи під ним безперечно населення Польщі) зібрав за 18 літ самостійности 3.500 тисяч міліонів. Рівночасно його задовження дійшло до 4,691 тисяч міліонів, з того 1.346 т. м. внутрішній довг скарбу. Колиб навіть цей внутрішній довг признати паперовим, то все одно висліди процесу внутрішньої капіталізації рівняються нулі. Та автор бере справу докладніше, а не хоче тільки дивитись на нац. багацтво через призму грошевої капіталізації. Який справжній дорібок?

Польщі бракує міліон домів, 10 тис. шкіл, 3 тис. кільометрів водних каналів, сто річних пристаней, 100 тисяч кільометрів рік чекає на реґуляцію, руйнуючи щорічно надбання вбогого населення. Польщі брак 200 тис. особових і 50 тис. тягарових авт, щоби дорівняти тільки ЧСР. Навіть стан воєнного поготівля є дуже проблематичний.

Ну і щож? При тому танцю нужди — ніщо інше, як накликування до ощадности. Чи в умовинах, створених „класичною“ госп. політикою, Польща бодай за 100 літ здобуде це мінімум нац. багацтва, без якого грозить їй поневірка?! Чи Польща зможе інвестувати міліярд золотих річно? Відповідь на ці питання залишає автор тим, які кажуть, що з Польщі можна вигнати нужду тільки ощадржуванням і працею...

Треба завважити, що зреферована стаття писала незвичайно гострим пером, бо — як автор зазначує — громи самі влазять під перо. Ми тільки подали невеличкий зміст довгих міркувань, які мабуть в редакції „Курієра Поранного“ найшли симпатиків, бо стаття поміщена була без застережень

Як відомо, польський уряд приступає тепер до акції, що має оживити господарство Польщі в приспішеному темпі. На першому плані стоять *великі інвестиції*, а саме роботи над залізничними битими і водними шляхами, будівельні і меліораційні роботи, тощо. Однак фінансування цього пляну йтиме не через валютові експерименти чи обтяження буджету, а з джерел таких, як: [illegible] промислу, продаж деяких державних підприємств і т. і. Вся валютова політика має залишитися дальше ненарушена, не зважаючи на валютові міжнародні події і на те, що останні місяці важно погіршили положення Банку Польського (значний відплив золота). Уряд відкидає рішуче не тільки думку про зниження вартости золотого і т. зв. „контрольовану інфляцію“, але й не хоче слухати підшептів ультрадефляціоністів, які вказують необхідність гострої контролі грошевої господарки, себто обмеження вивозу польської валюти з одночасною реґляментацією девізового обороту

В. Н-ович.

За океаном.

КОНЦЕРТ РЕЛІҐІЙНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ В ЧЕСТЬ МИТРОПОЛИТА ШЕПТИЦЬКОГО.

НЮ ЙОРК, 10. січня (Вл. кор.). Вісімка злучених українських хорів із Ню Йорку та околичних громад: Бруклина, Йонкерсу, Джерзи Сиїі, Нюарку, Пассейку, Елизабету та Бейону уладжує в неділю, 31. травня цього року, у головній концертовій салі Карнеґі Голл у Ню Йорку великий концерт української реліґійної музики для вшанування сімдесятьліття Митрополита Кир Андрея Шептицького. Злученими хорами управлятиме проф. Олександер Кошиць, який уже відбуває проби. Вони відбуваються в Українськім Народнім Домі в Джерзи Сиїі. Програма обійме всі напрямки реліґійної музики, як теж будуть заступлені композиції з усіх українських земель. Концерт відбудеться названої неділі увечорі, ціни місць будуть популярні, щоб дати кожному змогу взяти участь у цьому святі. Плянують теж видання окремої памяткової книжки з програмою і в ній мають бути поміщені відповідні статейки про діяльність Митрополита, про українську творчість на полі реліґійної музики, про наші хори і т. п. Професорові Кошицеві помагають у підготові хорів диригенти Теодосій Каськів у Нюарку, Андрій Ґела з Джерзи Сиїі, Теодор Онуфрик у Ню Йорку, Михайло Фа[illegible] у Йонкерс, Василь Савицький у Бруклині, Василь Мельничук у Бейоні, Михайло Ядловський в Елизабеті і Степан Ґрабар у Пассейку. Хористів є понад 300. Це переважно ті самі співаки, що брали участь у концерті в честь Шевченка в Таун Голл у Ню Йорку у квітні минулого року.

РІЗДВО В НЮ ЙОРКУ.

НЮ ЙОРК, 10. січня (Вл. Кор.) З огляду на гарну погоду цьогорічне українське Різдво притягнуло великі маси народу до церков. У святоюрській нюйорській церкві було багато народу опівночі. Тоді теж прибули на відвідини студенти Коломбійського університету, зорганізовані в так звану „Виправу для поєднання“, разом з своїми професорами. В передполудневому богослуженні на само Різдво взяли участь вірні в такому числі, що в церкві не стало місця. Прибули теж і чужі гості, щоб прислухатися українським церковним співам.

Вечором на третій день свят відбулася в [illegible] університету Ню Йорк заходами гуртка українських студентів вистава картин із українськ[illegible]

ФРАНЦ ПАВЛЬ.

Добрий інтерес.

До „Роялю“ найдорожчого готелю, де найбагатші багатії витанцьовують чарльстона, ввійшов елеґантний панок.

— Чи може наняти окреме мешкання?

Портієр поклонився глибоко:

— До ваших послуг! Три кімнати з лазничкою на першому поверсі!

— Добре! Прошу вислати когось за моїм багажем!

•

У суботу ввечір хтось застукав до дверей багатого гостя. Кельнер, що „урядував“ на цьому поверсі передав рахунок за минулий тиждень. Гість кинув недбайливо оком на цифру, витягнув чекову книжечку і підписав чек. Кельнер зawагався:

— Вибачте, пане Вебс, але каса наша приймає тільки готівку...

— Готівки не маю, але касієр може зателефонувати до банку за інформацією, чи чек має покриття.

•

З банку сказали, що чек добрий. Коли містер Вебс переходив пополудне через голь, директор готелю виправдувався за кельнера, який поводився так нечемно.

— Все в порядку — відповів Вебс з усміхом. — Це недовіря зовсім зрозуміле... якж тут у вас перший раз. У нинішніх часах треба завсіди бути обережним... Ага, чи не могли би мені поручити якогось першорядного ювеліра?

— Зараз тут коло нас на розі стара фірма Сандерса.

— Дякую!

Підніс два пальці до капелюха і вийшов.

•

Містер Вебс оглядав перстень з усіх боків:

— Яка ціна?

— 2.000 долярів — відповів ювелір — брилянт чотирокаратовий з гарантією щодо чистоти.

— Добре — сказав Вебс по надумі — я його візьму.

Лице ювеліра заясніло, але зараз і захмурилось, коли гість виписував чек.

— Вибачте, але ми не мали досі приємности з вами... якби ви могли готівкою...

— Я принципіяльно не ношу при собі готівки, але ви можете спитати в банку.

— Тепер уже банки зачинені.

— То зателефонуйте до мого готелю, там вам дадуть відповідь.

Ювелір пішов до телефону з кваслою міною, але вернувся вдадуваний:

— Справа поладнена. Ми можемо приняти чек і просимо вас дуже вибачити нам...

— Нема защо. Ви повелись зовсім правильно. У нинішніх часах...

І з усмішкою, приймаючи компліменти ювеліра, відійшов.

•

Пів години пізніше до фірми Сандерс задзвонив телефон.

— Гальо? Хто говорить, Ґрінберґ? Що чувати? Що таке? Продали вам брилянт за 800 долярів, ну, і що з того? Що чотирокаратовий брилянт?! Певне, що це мій перстень! Змилуйтесь, ловіть цього злодія, він дав мені фальшивий чек! Що, вже пішов?! Я зараз біжу на поліцію!

•

Поліція прийшла саме тоді, коли містер Вебс пакувався.

— Чи ви купили у фірмі Сандерс брилянтовий перстень за 2.000 долярів і відпродали його зараз за 800 долярів фірмі Ґрінберґ?

— Так — відповів Вебс спокійно.

— Чи ви признаєтесь, що купили цей перстень на підставі фальшивого чеку? — питав детектив.

— Ні — протестував Вебс — чек зовсім добрий... спитайте в дирекції готелю.

— Готель ви теж ошукали! Чи хочете в мене вмовити, що маючи добрий чек, можна перстень вартости 2.000 долярів зараз відпродати за 800? Як ви можете це пояснити?

— Дуже просто. Я мусів негайно виїхати і потребував готівки. А що банки були вже зачинені...

— Ха-ха! — глузував детектив — банки були вже зачинені! Дійсно пех! Ми розуміємося на таких тріках! Завсіди, коли банки вже зачинені, крутії, витягаєте свої паперчики! Арештую вас за обман! Ходіть зі мною.

Вязень узяв спокійно свій капелюх.

— Добре піду. Але попереджаю вас, що я подам фірму Сандерса до суду за незаконне арештування, яке принесло мені матеріяльну шкоду. Коли я не можу виїхати, то страчу гроші.

— Добре, добре! Будете оповідати ці вибрики в дирекції поліції!

•

Адвокат фірми Сандерса так закінчив свій звіт із процесу:

— Мушу вам сказати, дорогий приятелю, що ви трохи занадто поквапились. Не можна було зайти арештувати чоловіка на підставі самого підозріння. Як ви вже знаєте, банк викупив чек без ніяких трудноців, а пан Вебс сидів у вязниці три дні! У своїй скарзі проти вас доказав він, що втратив інтерес вартости десять тисяч долярів. За те, що ви підорвали його честь теж домагав[illegible] десять тисяч долярів і суд мусів признати йому рацію, засудивши вас на двацять тисяч.. Я не [illegible] нічого зробити...

•

У великому голі в „Паляс-Готель“ у Лос Анджельос проходжується елеґантний панок. До нього підбігає директор:

— Містер Вебс! прошу мені вибачити! [illegible] звичайне непорозуміння з цим рахунком. Зовсім зрозуміло, що ми приймаємо ваші чеки без застережень...

— Все в порядку — відповідає містер Вебс і поклепує директора по плечах. — Тому, що я у вашім готелі перший раз, то вважаю зовсім природною вашу обережність. У нинішніх часах [illegible] коли не можна сказати... Ага, я хотів вас спитати: чи не могли би ви поручити мені якогось першорядного ювеліра?

Перекл. [illegible]

Святого Вечора, складених д-ром Л. Цегельським. Прибули студенти і професори, щоб оглянути українські різдвяні звичаї. Саля була переповнена, присутніх було понад 600 осіб.

У Брукліні, як у північній частині, так і в полудневій, церкви були теж зовсім виповнені. В Джерзі Сіті рання Служба Божа зібрала багато молоді, а передполуднева зібрала старших.

У Нюйорку прибули всуміш старші й молоді. Але загально чути було критику нашої дотеперішньої інерції із заведенням американського календаря, щоб улекшити всій молодій генерації бути появною на святах української церкви.

УДАЧНЕ СВЯТО КОЛЯДИ НА РІДНУ ШКОЛУ.

НЮ ЙОРК, 13. січня. (Вл. кор.) В неділю 12 січня відбулося в Українськім Народнім Домі в Ню Йорку свято коляди на Рідну Школу від год. 3. пополудня до 9. веч. Свято складалося з трьох частин: із коляд, промов і ярмарку. Ввесь дохід призначений на Рідну Школу.

Концертову програму виконала смичкова орхестра проф. Михайла Гайворонського. Програма була зложена із колядок і щедрівок Ф. Колесси, М. Леонтовича, К. Стеценка й інших в орхестральній переробці Гайворонського. Популярні коляди співала вся публика разом з орхестрою під спільною диригентурою Гайворонського. Це робило дуже велике враження, тимбільше, що світла на салі були погашені, а блимали лиш кольорові лямпки на двох різдвяних деревцях, уставлених по обох боках сцени. Крім цього виконала орхестра прегарну рапсодієту Антона Кужелі, вальси Брамса, а додатково популярну пісню Дениса Січинського в обрібці Гайворонського й „Український танок". Ця орхестра, до 30 осіб, це молодь середньо- і вищешкільна, що має за собою цілу низку виступів серез нашої кольонії, між чужими і в радіо. Вона й цим разом зробила велику прислугу українській громаді.

Свято отворив заступник голови Центрального Комітету Українських Національних Товариств. П. Сокальчук, пояснюючи причину уладження такої коляди цього року. Він теж подав до відома повну програму після концертової частини і потім переводив збірку. Промову із виказанням потреби Рідної Школи для перевиховання нації сказав д-р С. Демидчук, а о. Петро Поniтишин говорив про значіння культури в народі. Від себе зложив промовець 100 долярів, потім склали свої жертви товариства Дністер (теж 100 долярів), св. Михайла (16 дол.), Запорожська Січ (11 дол.), Золота Липа (10 дол.), відд. 204 У. Н. С. (10 дол.) і збірку при вступі до церкви св. Юрія на Різдво (27 дол.). За товариствами пішли громадяни та із збірок разом прийшло 400 долярів. Інші товариства ще не були готові з колядою, тому мають скласти її пізніше.

У третій частині вів перед Андрій Дубас як продавець ріжних предметів, дарованих громадянами Василем Пуйдою (вартости к. 50 долярів), Мироном Сурмачем (радіо на розгривку за 25 дол.), Петром Задорецьким (ріжних предметів на 15 дол.), Яковом Корнатом (сорочки шовкові і краватки), Антоном Пасічником (вишиваний настільник), Анастазією Королишин (вишиваний шлях на стіл), Анастазією Залужною (подушечку на софу). Більші річи продавано на вигривку льосами, менші на ліцитації. Це була радісна забава, яка не закінчилася через недостачу часу і тому буде ще уладжений окремий вечір для докінчення коляди. Є надія, що коляда перевищить суму 500 долярів

С. Д.

Сіль, тютюн, денатурат.

Зміст промови пос. З. Пеленського, виголошеної на буджетовій комісії дня 31. січня ц. р. при буджеті державних монополів.

СІЛЬ

Державні монополі — це найбільший податок, яким обтяжені працюючі маси населення. Нема людини, щоб цим податком не була обтяжена, тому то цей податок є для нас, як представників широких мас сільського населення, першорядної ваги. Промовець обговорює сільний монополь і вказує, що з року на рік паде споживання білої і сірої соли. Це доказ зубожіння населення. Статистика виказує зріст продажі камінної соли, призначеної для худоби. Невжеж селяни, не маючи гроша для себе на сіль, купують для худоби? Ні! Вони її самі споживають. Ціна соли безумовно за висока. Остання обнижка ціни соли на 2 сот. безумовно за мала. Є конечне дальше і то видатне обниження цін соли, щоб убоге сільське населення бодай сіллю могло „помастити" собі свою щоденну картофельну страву. Обнижка соли є конечною вимогою найширших мас населення. Дальше бесідник обговорює підкарпатські саліни та виказує конечність признання їм більшої скількости продукції соли, бо в той спосіб обнижаться кошти продукції. Спротивляється якнайрішучіше ріжним заміром ці підкарпатські саліни зліквідувати. Це наш довголітній промисл, каже промовець, ми маємо право домагатись його удержання і праці для наших робітників.

ТЮТЮН.

В дальшій частині своєї промови обговорює посол П. тютюневі плянтації і вказує на конечність їх поширення та вимагає здержання імпорту заграничних тютюнів. Є ще цілі повіти, в яких можна повести широку плянтаційну акцію і вказує на повіт Теребовлю, де з невідомих причин здержано тютюневі плянтації, а той повіт до цих плянтацій дуже добре надається. Дирекція монополю в полудневих воєвідствах може похвалитись повною чисткою українців-урядовців і робітників по тютюневих фабриках. Всюди спроваджують робітників із заходу, лиш деколи мала горстка українців-робітників дістає сезонові роботи. Напр. у Борщеві на 28 урядовців був один українець, але й того звільнено по 3-х роках праці! Таксамо у всіх інших фабриках. Селяни жалуються на шикани при відборі тютюну й оцінці його. Домагаємося, щоб при оцінці товару могли бути представники нашої хліборобської організації „Сільський Господар". У дозадку практикують і таке, як це мало місце в минувшому, що при виплаті за тютюн війти в гмінах стягали безпощадно військовий податок, і то в поважних квотах, так, що селяни майже нічого не дістали на руки. Уважаємо таку політику дуже шкідливою. Домагаємось допущення на наших територіях українців робітників та урядовців до тютюневих фабрик.

ДЕНАТУРАТ.

Напевно всіх на салі діткнули глибоко слова референта, що на Волині й Поліссі зуживають найбільше денатурованого спірту. Мене як українця заболіло це може більше, як вас усіх. Це йде про наш нарід, про його здоровля. Напевно всі розуміємо, до якої катастрофи веде масове уживання денатурату. Напевно всім вам, як і мені, залежить на здоровлі громадян. Одначе є глибока причина, чому власне на Волині й Поліссі зуживають стільки денатури. Причина — це тамошні славнозвісні відносини. Цеж країна, де не вільно працювати ніякому освітньому товариству, де заложення протиалькогольного товариства „Відродження" уважають небезпекою для держави. (Голоси з лавок: Вам не йде про денатурат, ви поборюєте монополі. Лишіть у спокою Волинь! і т. д.). Ви, панове, можете кричати, скільки хочете, ми сповнюємо наш обовязок і вказуємо, до чого доводить адміністрація східних воєвідств. Ми маємо право домагатись для нашого народу нормального життя і розвою. Хто з вас хоче, нехай обороняє волинський денатурат. Ми домагаємось від уряду, щоб на Волині вільно було продавати денатурат на підставі спеціяльних концесій і докладного нотування, хто купив, чи пак має спіртову машинку та її уживає.

СІРНИКИ.

Що сірники за дорогі, всі в цьому згідні. Ми маємо тим більше право про це говорити, бо в часі заключення договору з концерном Крюґера ми проти цього протестували і вказували, що з цього вийде. На жаль, наші сподівання сповнилися. Що року гірше. Що року менше зуживає громадянство сірників. Знаємо, що є спеціялісти, які вміють ділити сірники на 4 частини. (Голос із салі: Вже зголошений патент!). А з запальничками дійшли ми в цім році дійсно до величавого успіху. Як казав нам референт, оштемпльовано в цьому році аж 99 запальничок. Знаємо дійсні гумористичні історії, якто деякі громадяни зголошували запальнички до оштемплювання і їх потягнули до відповідальности за нелегальний „шмуґель". Мало це трапитись навіть одному дуже високому державному урядовцеві. Вже найвищий час, щоб уряд розвязав цю тяжку умову з концерном Крюґера.

ДЕРЖАВНА ЛЬОТЕРІЯ.

Коли державна льотерія виказує поважні прибутки, то нема причини тішитись. На льотерії грають люди в одному краю з багатства, в другому з біди. У нас дуже часто з розпуки за останній гріш купують льос, бо цей спосіб уважають за єдину можливість заробітку. Не можна порівнювати наших відносин з Францією чи яким іншим багатим краєм. Рішуче противимося проектові пос. Вагнера, який монополям підсуває ще один проект доходу, а саме введення числової льотерії, себто такої, яка була в Галичині перед війною. На цій льотерії гралиб напевно найбідніші люди, даючи свій останній гріш у надії, що виграють бодай 100 зол. Неодна бідна зарібниця далаб останні 20 сот. на льотерію, замість цього, щоб купити для дитини літру молока. Зробилаб це в надії, що своїй дитині поможе, а в дійсности програє. Противимось цьому проектові, щоб витягати останній гріш з кишень найбідніших.

Просфори.

В мин. неділю відбулося у Львові ні менше ні більше, а 9 просфор у ріжних українських установах. Доказ, як широко пульсує наше життя у Львові.

Започаткувало ті просфори в само полудне Т-во *„Зоря"*, в якому просфору посвятив о. Василів, що й зложив зібраним у числі до сто осіб членам і запрошеним гостям побажання. Потім промовляли: голова Т-ва дир. Сидорак, посол д-р Білак від УПР і Нар. Організації, проф. Матіїв-Мельник від Рідної Школи, п. Карпяк від Міщанського Братства, дир. д-р Федак та інші. Присутні провели час на милій гутірці, яку переплітали виступи власного хору й орхестри.

Дуже гарно пройшла просфора в *монастирі СС. Василіянок при вул. Потоцького*, де на поклик комітету будови церкви зібралося в год. 5. попол. понад 150 громадян (ок). Просфору посвятив о. кан. Лициняк, після чого промовив голова комітету о. крил. Дзерович, який подав присутнім радісну вістку, що пляни будови церкви вже затверджені і комітет після кількох дрібних поправок у плянах зачне вже на весну будову. В касі комітету є 17.765.62 зол. готівки, крім того закуплено вже цеглу, вапно то-що, а Центросоюз жертвував на будову 15 тон цементу. Решту мусить зложити все громадянство. Після того промовляли: від установ Городецького передмістя п. Олексин, від святоюрської парохії о. Семчишин, від Нар. Організації п. А. Добрянський, далі Преосв. Букта, який прибув на салю просто з просфори у Знесінні та вкінці голова чит. „Просвіти" на Вульці п. Дубас. Промови переплітали виступи хору, танцюристок і скрипкове сольо учениць семинарії і нар. школи СС. Василіянок. З великим успіхом пройшла теж настроєва сценічна картина і монолоґ маленької ученицікартистки, що збирали заслужено багато оплесків.

Пополудні відбулася просфора в Т-ві українських доворців і домової прислуги *„Воля"* (у власній домівці при вул. Вірменській 2.). На свято зійшлося коло 400 членів Тва. Просфору поблагословив о. Вол. Садовський, який виголосив теж промову, взиваючи у ній, щоб присутні завжди кріпко держалися своєї віри. Другу промову виголосив пос. д-р Ст. Біляк, у якій вказував на небезпеку большевицької аґітації, яка старається втискатися до Т-ва. Третю промову виголосив голова Т-ва Квічаловський. Підчас просфори пригравала орхестра Т-ва.

Свято просфори в домі *читальні „Просвіти" у Богданівці* пройшло дуже гарно. Просфору поблагословив о. Милевич, що й виголосив привітну промову. По нім промовляв ще голова читальні п. Франц Заяць, далі мец. Корчинський від Маслярського Т-ва, п. Аґ. Добрянський від Нар. Організації і радн. Стевчак від кред. кооперативи „Самопоміч". Підчас свята співав чит. хор стрі-

зецькі пісні. Приявних було менше, як звичайно, бо ледви яких 50 осіб.

Вечором відбулася також просфора в домівці читальні *„Просвіти“ Жовківського передмістя* (при вул. Мартина 9.). Просфору поблагословив о. Антін Каштанюк. Опісля довшу промову виголосив представник Гол. Виділу „Просвіти“ інсп. Петро Петрик та один жовківський громадянин, який взивав молодь Жовківського, щоб вона масово горнулася до свого Т-ва. Підчас просфори зібрано 16.20 зол. на Музей Визвольної Боротьби у Празі і 12.67 зол. на Рідну Школу. На святі було понад 50 громадян.

Просфора у *Старому Знесінні* відбулася заходом чит. „Просвіти“ і взяло в ній участь понад 100 осіб, отже число, як на Знесіння, дуже поважне. Просфору поблагословив Преосв. Будка, що в короткій промові закликав громадян того передмістя до витревалої праці. Після кількох промов закінчив їх низку управитель парохії о. В. Харина. Підчас свята співав хор під диригентурою п. П. Мілявівського. Свято відбулося через брак відповідної чит. домівки, в гостинному домі п. Куртяків.

Заходом усіх *культурно-освітніх організацій Личаківської дільниці м. Львова* відбулася в год. 6. веч. спільна просфора в домівці читальні „Просвіти“. Просфору поблагословив у заступстві пароха о. Годунько, що виголосив коротку промову. Опісля промовляли: голова Кружка Р. Ш. на Личакові д-р Маріян Панчишин, проф. Ластовецький від Пов. Союзу Кружків Р. Ш. у Львові, дир. Радловський від Сокола IV., п. Савойкова від Кружка Союзу Українок і п. Сухий від чит. „Просвіти“. З промови цього останнього присутні довідалися, що чит. „Просвіти“ має ще 2.000 зол. довгу, який необхідно якнайшвидше сплатити, бо на заплату відсотків ідуть усі гроші з членських вкладок. У просфорі взяло участь понад 150 осіб, настрій був дуже милий. По просфорі йшли товариські забави, молодь співала колядки і стрілецькі пісні.

ЯПОНСЬКА ВІЗИТА В АМЕРИЦІ.

Цього року вперше від 6-ох літ японська ескадра відвідає Злуч. Держави. Ескадра відпливе у травні з Йокогами і прибуде до Сан Франціска та Льос-Анджельосу, а потім панамським каналом до Ню Йорку. Опісля японська ескадра відвідає Мексик, звідки в листопаді вернеться до Йокогами.

—o—

І ТУРЕЧЧИНА ЗБРОЇТЬСЯ.

Турецькі національні збори ухвалили кредити в сумі 2,100.000 турецьких фунтів на збільшення фльоти.

До найшляхотнішої боротьби!

Щороку в лютому Українське Протиалькогольне Товариство „Відродження“ пригадується громадянству. Є це місяць, у якому громадянства всіх держав світу нагадують собі теж про справу, з якою у нас „Відродження“ підступає до українців. Усі протиалькогольні товариства, обєднані в „Інтернаціональній Лізі проти алькоголю в Льозанні“, обовязані в цьому місяці на свому терені перевести ударну кампанію проти отрут, що винищують людство. Тому й у цьому році не від речі буде призадуматися над відношенням нашого громадянства до цієї справи.

Після гомінких літ мало не всенароднього зриву проти корчем, цього розсадника лиха на наших землях, який наступив у 1928. і 1929. році, протиалькогольний рух серед нашого громадянства став поволі ослабати. Рік за роком стало меркнути полумя, яким колись так ярко жевріли душі й уми нашого громадянства. Поволі протиалькогольне питання зачали важати виключною й особистою справою нечисленних одиниць, які гуртуються у „Відродженні“. Причина? Після невдалих змагань прийшло деяке розчарування, після більших зусиль — утома й подекуди зневіра. Всі ці розчаровані, втомлені та зневірені найшли для своєї бездіяльности, а навіть уживання алькоголю й тютюну одиноке оправдання, мовляв, кріза, і так ніхто не пє і не курить. Цею безпідставною фразою приспали сумління громадянства. Безборонне —воно знову має стати жертвою отрут, що за ввесь час руйнували й деправували наш нарід.

Але на сторожі його здоровля стоїть наше протиалькогольне Товариство „Відродження“. Саме тепер, у лютому, з нагоди місяця збільшених змагань на часі розяснити справу: чи можемо бездільно й байдуже дивитись на життя нашого народу? Чиж справді кріза його відучила пити й курити? Отже на це наша відповідь: Кріза справді зменшила видатки на алькоголь і тютюн, але тільки в такій мірі, як і обмежила всі інші видатки. А якщо тут помітне деяке зменшення то тільки тому, що дорогі монополі широкі кола громадянства заступили: у міщан — вина, деколи свого виробу, не менш отрутні, у селян — денатурка й самогон. Ці дві останні отрути жахливою хвилею заливають уже не тільки Волинь і Лемківщину, але й найближчі нам частини краю.

Також і на інші роди алькоголю й тютюну у нас не бракує грошей. Жахливі цифри говорять самі за себе: 120 міліонів зол., на алькоголь і 60 міліонів за тютюн! Сама ця цифра 180 міліонів зол. виданих щорічно, заперечує, начеб у нас не пили та не курили, бо нема защо...

Ці страшні цифри хай струснуть приспаним сумлінням громадянства та звернуть його увагу, що:

Неправдою є начеб у нас не пили та не курили і неправдою є, начеб нам не треба було боротьби з обома отрутами. Жах перед моральним, фізичним і матеріяльним винищенням хай каже нам усім станути до боротьби з алькоголем і тютюном. *В імя справжнього відродження нашого народу кличемо:*

Не уживайте отрут! Самі покидайте пити і курити, поширюйте свідомість серед них, до кого не доходить вона з часописів та книжок.

Поборюйте шкідливе вживання цих отрут у щоденному й публичному житті! Очищуйте ваші установи від алькогольних і тютюневих звичаїв!

Скріпіть ряди і працю абстинентів! Поширюйте й уможливлюйте працю нашого одинокого протиалькогольного та протинікотинного Товариства „Відродженя“!

Саме в лютому відбудеться низка імпрез, що їх улаштовує наше Товариство. Вони мусять найти піддтримку в цілому громадянстві. Дня 9. ц. м. відбудеться у Львові під церквами і нашими установами *збірка*, призначена на поширення боротьби з отрутами. Не минайте наших пушок! У дні 22. і 23. лютого ц. р. відбудеться Протиалькогольний і Протинікотинний Курс. Гурт видатних громадян і важні питання, які вони обговорюватимуть, хай притягне якнайбільше публики. Закликаємо теж до масової участи в популярних викладах, які улаштовує „Відродження“ в інших товариствах та по читальнях по цілому краю. Поширюйте видання „Відродження“, бо тільки вони несуть широким колам світло тверезости задію, визволення від погубних налогів!

Лютий — міжнародній місяць протиалькогольної боротьби, хай застане й наш нарід поруч інших на фронті найшляхотнішої боротьби за здорову, сильну, вільну Родину!

До боротьби за сильний, вільний Український Нарід!

УКРАЇНСЬКЕ ПРОТИАЛЬКОГОЛЬНЕ Т-ВО „ВІДРОДЖЕННЯ“.

Д-р Софія Парфанович, голова

Іван Костюк, секретар.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

І. КЕДРИН.

Ґен. М. Тарнавський про себе.

В. Ласовський: „ГЕНЕРАЛ ТАРНАВСЬКИЙ“. Репортаж. 8°, стор. 192. В-во „Червоної Калини“, Львів 1935.

На початку фактичне спростування: це не є ніякий репортаж. Репортажем була напр. голосна у свому часі статтія д-ра Яна Контного у „Бунті Млодих“ про ґен. М. Тарнавського п. н. „Ґльорія віктіс“: була там і розмова з ґен. Тарнавським, але передусім були враження і рефлексії репортера, були власні думки публіциста з глибокими висновками. Книжка, яку маємо перед собою, не є книжкою про ґен. М. Тарнавського: В. Ласовський, який вміє талановито орудувати і кистю і пером, має безперечно ту величезну заслугу, що у найбільшій мірі (поруч із В-вом „Червона Калина“, в якому зродилася сама ідея такої книжки та яке делеґувало п. Ласовського до Черниці під Бродами) — причинився до появи книжки. А проте при писанні тієї книжки був тільки секретарем, який записував **усе**, що йому казав справжній автор: ґен. Мирон Тарнавський. І в цьому тим більша вартість книжки: автобіографія українського ґенерала, начального вожда Української Галицької Армії у найважчому її і найтрагічнішому періоді, автобіографія зразкового вояка, знаменитого старшини, хрустально-чесного патріота, — чи це не рідка поява на українському книжковому ринку?!

Ґен. Мирон Тарнавський оповідає про себе (книжка писана навіть у першій особі), — від дитинячих літ по нинішній день. Очевидно, такий життепис, убганий у 12 невеличких аркушів друку, мусить бути змальований тільки штрихами, що наче стовпи на дорозі життя зазначують лиш головні її етапи. Всеж, і в тих 17-ти аркушах є чимало цінного матеріялу історичного значіння. Бо хоча великою прикметою цієї книжки є її легкий тон оповідання, технічно зручне впорядкування по главах, питомий достойному оповідачеві саркастичний гумор, що його заступає тільки у деяких місцях глибокий жаль і гіркота покривдженої людини, хоча книжку прикрашують ще цікаві фотографічні знимки, — то проте правдива її вартість у чому іншому: у тому, що в ній находимо історично сутнього про автора, начального вожда УГА, та про сучасні йому події й особи в його освітленні.

Постать самого Мирона Тарнавського виходить з його автобіографії надзвичайно рельєфно: постать „штандового“ австрійського старшини, фронтовика з невисокими амбіціями, який щораз поглиблював свою національну українську свідомість, поки остаточно відвернувся від австрійського патріотизму (ту еволюцію ґен. Тарнавський описує дуже переконливо); постать з крови й кости вояка, що вважав військо і війну першим своїм — професійним — обовязком і з вірности для цього обовязку перейшов ґегенну: у першій фронтовій лінії, у шпиталях, у таборах (Домбє і Тухоля), у сховках перед большевиками, у „чотирокутнику смерти“ та серед конфліктів, що їх зроджували обставини українських воєн і революції 1917—20 рр.

Із споминів про галицький період (боїв на терені ЗУНР) найбільшу історичну вартість має ствердження причини, чому УГА не вважала, що здобуття Львова є ціллю самою для себе, яку за всяку ціну треба осягнути, і — другий момент — авторитетне заперечення леґенді про заслугу ґен. Ґрекова у чортківському проломі. Нас, очевидно, найбільш цікавлять спомини з періоду головного командування в УГА.

Поруч із споминами з попереднього періоду життя й діяльности ґен. М. Тарнавського — від час австро-німецької окупації на Вел. Україні — ті спомини просто розторощують звязану з світківською умовою леґенду про його чуттєве та політичне москвофільство. Одночасно маємо найавторитетніший документ, якою особистою трагедією для ґен. М. Тарнавського була його димісія, арешт і суд за переговори з Денікіном: у фатальному світлі виходить при цьому президент д-р Евген Петрушевич, який з своєю хиткою, нерішучою та цілою австрійською „ля вільною“ вдачею був ідеальним запереченням типу людини, що підходила на становище диктатора у воєнно-революційний час. Жаль лише, що ґен. М. Тарнавський нічого у своїх споминах не відповідає на найбільш з цілої української мемуаристичної літератури сконкретизовані у цій справі поважні й річеві закиди команданта сусідньої тоді з УГА військової групи, корпусу СС-ів (Полк. Евген Коновалець: „Причинки до історії української революції“, Прага, 1928, уступ: „Похід на Київ, денікінці і остаточна катастрофа“).

У споминах ґен. Тарнавського маємо теж авторитетне освітлення трагічної події з 30. серпня 1919 року (зудір УГА й денікінців у Києві). Маємо врешті характеристику цілого ряду діячів і старшин, дарма, що крізь призму особистої симпатії чи антипатії, з якою ґен. М. Тарнавський не криється.

На питання: „хто такий ґен. Мирон Тарнавський?“ — находимо у його споминах вичерпну відповідь. Отже передусім: людина надзвичайно скромна, простолінійна й довірлива. У її вдачі теж джерело більшости його внутрішніх конфліктів і непорозумінь з оточенням: при такій вдачі вони **мусіли бути** у воєнно-революційному хаосі. Ґен. М. Тарнавський бідкає на той хаос: а проте мабуть не заперечить, що не бій

З відчитової салі.

ПРО СТАРИННИЙ ЛЬВІВ

2 лютого ц. р. мав д-р Роман Зубик у салі „Бесіди" відчит про історію старинного Львова. Саля виповнена по береги головно молодю. Усі цікаві були почути дещо нового про город Льва, перенестись у ті давні часи, коли наші предки, власники земель, борів та рік гуляли безжурно по безмежних просторах.

Слухаючи відчиту хотіли ми взяти прелегента за руку і разом з ним перейтись по вулицях Львова, заглянути у кожний кут, зайти до дому українця, поляка, жида, вірменина, татарина поговорити з ними, зїсти обід, заглянути до церкви, піти до замку, поговорити з Данилом і його сином. На жаль, з браку документів із тих часів ми не могли цього зробити. Ясно, що для дослідника історичної правди, мають вагу тільки документи або предмети, які були витвором культури даної епохи. У нас, на жаль, таких документів було дуже мало, а причина цього відома. Чому Львів город упав?? Бо це був город князя, а не народу, бо в городі були панами очайдухи з усіх країв, а не нашого народу. Наш нарід зосів у лісних гущавинах, лінивий, безжурний, жив тим, що давала буйна природа. Випертий з одної місцевости, переходив у другу таку саму, плодовиту. Чи така людина могла і вміла боронити свого добра?! А бояри, вожди військових частин це або чужі авантурники, або тупі, українські вельможі, які від хлопа ріжнились хіба тим, що скоріше ніж селянин навчились від наїздників панувати та добувати. Рідна країна це був для них лише терен наживи, без вищої ідеї і потреб.

Сам князь Данило був людиною інтелігентнішою. Він здавав собі справу з того, що тоді ділялось, але обставини та брак людей не дозволили йому мати впливу на дальші події.

К. Малис.

КРАДІЖ ВАЖНИХ ДОКУМЕНТІВ.

Вбивство дипльоматичного курієра.

З Ню Йорку надійшли вістки, що в поїзді, який їхав до Буенос Айрес, невідомі справники застрілили дипльоматичного курієра. Курієр віз у валізці важні документи, які розкривали комуністичну діяльність у Полудневій Америці. Курієр привязав валізку ланцушком до своєї руки, щоб оминути крадежі. Невідомі справники дістались до вагону, застрілили курієра і забрали документи

річю цілком правильною, коли ще 8 місяців після офіціяльного і святочного проголошення злуки „від нині во едино", сам він підписував прикази як „нач. вожд військ **З.О.У.Н.Р.**" (единий документ, що його находимо у книжці); що не було річю цілком правильною, коли істнувала та двоторовість в українській армії, яка казала нач. вождові УГА порозуміватись у найсуттєвіших військових справах виключно з диктатором д-ром Е. Петрушевичем та свідомо поминати особу головного отамана. І тому здається, що в описі тодішнього военно-революційного балагану на Вел. Україні є дещо односторонности, бо завинили в тому балагані обидві сторони — і наддніпрянці і галичани — не будучи послідовними у своєму соборництві через ріжну психіку й ментальність та через одинаковий брак підготови до великих подій, які награнули.

Ґен. Мирон Тарнавський ніколи не був і не хотів бути політиком. Тому теж не можна його винувати, ані В. Ласовського, людину дуже молоду й невійськову, що у цій книжці є деякі місця, які там не повинні були найтись. І це може єдина хиба тієї книжки: чудовий був оповідач, дуже добрий секретар, але не станула на всій висоті редакція Видавництва: бо автобіографія Начального Вожда УГА це не спомини рядовика, що йдуть на його виключний рахунок.

А проте ця увага з історично-політичного погляду, якої не можна було тут промовчати, не зменшує вартости книжки, як **цікавої лектури**: навпаки, наша увага торкається саме таких місць, які широкій публиці чи не найбільш сподобаються! Тому гадаємо, що знаменита ідея, яку мало дороге нам усім В-во „Черв. Калини" подбати про спомини ген. М. Тарнавського, принесе тому Видавництву і моральну і матеріяльну користь: у швидкій розпродажі цілого накладу.

За редукцію урядовців.

У понеділок 4. лютого ц. р. радила соймова буджетова комісія над прелімінарем буджету міністерства скарбу, який реферував пос. Голинський. Референт підкреслив, що ощадности можна осягнути лише обмеженням функцій держави, себто надмірного бюрократизму в державній адміністрації та ліквідацією етатизму. До цього завдання слід взятись з цілою енергією. Реформу слід почати від скасування комісії для покращання адміністрації. Ця комісія зладжує цілі нові системи, які не доводять рішуче до нічого. Кожний урядовець мусить дбати про те, щоби адміністрація краще виконувала своє завдання. З цією реформою тісно вяжеться проблема урядовців. Справді платні урядовців за малі, але загальна сума на платні у буджеті рішуче за велика і не можна її далі вдержати. Тому необхідна редукція урядовців. Справа авансів тісно вяжеться зі сумою загальних видатків на урядовців. Загальне число урядовців в адміністрації і державних підприємствах виказує, що кількість урядовців не зменшується і тому необхідною являється їх редукція. Тому референт зголосив поправку, щоби на місце трьох зредукованих урядовців можна було приняти одного нового урядовця. Ця поправка не торкалась би урядовців починаючи від директора департаменту в гору, війська, К. О. П-у, прикордонної сторожі, поліції, народніх і гімназійних учителів, професорів університетів і суддів. Опісля референт обговорив податкові справи.

ЗА РЕФОРМУ ПОДАТКІВ І СПРАВА ЕТАТИЗМУ.

Опісля довшу промову виголосив міністер скарбу Квятковський. Міністер обговорив наслідки господарської скрути на селі і між робітниками. Польща не охоронилась перед фальшивими напрямними у господарській ділянці ані від багатьох помилок. Причини нових господарських клопотів мають глибший корінь. До основних завдань слід зачислити акцію над зрівноваженням публичних буджетів. Ця акція в часі господарської скрути не належить до легких. Від трьох років зріст видатків не зменшується, за те маліють доходи з державних даний і з монополю. Заявив, що в багатьох випадках люди не платять податків. Існують великі залеглости податків, які установи, як працедавці постягали від своїх робітників ще перед кількома роками, але їх не заплатили. Тому треба змагати, щоби збільшити податкову мораль. Другою справою, яка вяжеться тісно з буджетом, це безпосередня господарська діяльність держави. Головним завданням міністра скарбу дбати про інтерес скарбу. Висловився, щоби держава збулась всіх недохідних, здезорганізованих і перестарілих підприємств. Доходи буджету сягають 2,220.269.000 зол., розходи 2,220.193.577 зол.

Декрети, які видав уряд у грудні і в січні принесли вже деякі успіхи. Доходи, крім надзвичайних даних, збільшилися. Стан каси і положення на грошевім ринку покращали. Опісля обговорив акцію віддовження урядовців і ствердив, що головним завданням: 1) змінити господарство села, 2) збільшити збут продукції у Польщі, 3) дати охорону дохідним господарствам, 4) дбати про розвиток промислу, торговлі і ремесла, 5) дбати про плянові інвестиції і промислові праці, 6) достосувати фінансові операції до платничої спроможности, 7) перевести реформу торговельної експанзії, 8) перевести ощадности публичних державних і самоуправних видатків. По промові міністра велась жива дискусія до пізної ночі у понеділок та йшла далі у вівторок.

З життя наших установ.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЛЬВІВСЬКОГО „ЛУГУ".

Загальні Збори руханково-спортового товариства „Луг" у Львові, вул. Коперника ч. 5., відбулися дня 2. лютого ц. р. По звітах голови і всіх інших членів Старшини „Лугу" вибрано нову Старшину в майже незміненому стані. Львівський „Луг" має нині більше як 200 членів.

НОВА СТУДЕНТСЬКА ПРОФЕСІЙНА ОРГАНІЗАЦІЯ.

По 10-літніх заходах затвердила Рада Професорів Вищої Школи Закордонної Торговлі статути „Самодопомогового Т-ва Українських Студентів В. Ш. З. Т. у Львові". Установчі Загальні Збори відбулися дня 25. м. м. і на них вибрано управу Т-ва в складі: голова Чайківський Б., заст. гол. Ільницький Р., писар Паньків О., скарбник Вишицька О., бібліотекар Ґордійчук П., госп. Білинський К., в члени: Стебельський, Дембіцька М. і Крупько Я. — Одним з перших завдань буде згуртувати всіх студентів українців у В. Ш. З. Т., що їх під цю пору є понад 60 осіб і допомагати їм морально та матеріяльно закінчити студії та приготовитись до праці в українській торговлі і промислі. Домівка нового Т-ва міститься в новім будинку В. Ш. З. Т. при вул. Сакраментток ч. 10.

Комуністи відступають.

ШАНГАЙ, 4. 2. ПАТ. Війська провінції Куї-Чеу виперли комуністів з міста Сію-Вен.

—o—

НІМЕЦЬКО-МАНДЖУРСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ.

Переговори за торговельну умову між Манджуко й Німеччиною ведуться успішно. Умову підпишуть при кінці лютого.

—o—

ТИФ У КИШЕНЕВІ.

КИШЕНІВ, 4. 2. ПАТ. У Кишеневі шириться дуже пошесть пятнистого тифу. Денно нотують 15—20 випадків занедужань. Міські шпиталі для заразних недуг уже не можуть помістити хорих.

КОРОЛЬ ШВЕЦІЇ ІДЕ ДО ФІНЛЯНДІЇ.

СТОКГОЛЬМ, 4. 2. ПАТ. Король Ґустав поїде в червні ц. р. до Фінляндії, щоби ревізитувати президента Свінгуфвуда, який був у Швеції літом м. р. Метою візити короля зблизити Фінляндію до Скандинавії. Король Ґустав був останнім разом у Фінляндії в серпні 1925 р.

ПРОТЕСТ ЯПОНІЇ У МОСКВІ.

ТОКІО, 4. 2. ПАТ. Щоденник „Ніші-Ніші" повідомляє, що міністер закордонних справ Гірота доручив телеграфічно японському амбасадорові у Москві Оті запротестувати перед большевицьким урядом проти останніх подій на манджурсько-большевицькім кордоні.

КОМУНІЗМ В АВСТРІЇ.

У Відні арештували 118 робітників під закидом комунізму. Поліція викрила тайну комуністичну організацію в одній фабриці черевиків.

ПРАВОСЛАВНИЙ МИТРОПОЛИТ ПІД ЗАКИДОМ ГРОШЕВИХ ЗЛОВЖИВАНЬ.

КИШЕНІВ, 4. 2. ПАТ. У Кишеневі відбулося засідання православної дієцезіяльної ради для розгляду закидів, пороблених місцевому православному митрополитові Ґурієві. Збори постановили зажадати від митрополита, щоб звернув 6.500 тис. леїв церковних грошей, які неправно видавав, та віддати під суд його брата Гроссу, також за фінансові надужиття. Крім того ухвалили димісію ряду достойників бесарабської православної церкви. Згадані умовини митрополит приняв. Преса домагається, щоб митрополит уступив.

НОВИНКИ.

— **18. лютого ц. р. Великі Вечерниці** у всіх салях Касина Почтовців, Японська 9, дає **Ватра, Правнича Громада і Торговельник.** 1053

— **Щорічний періодик БУП.** Від минулого року раз у рік появляється найоригінальніший український часопис усіх часів і країв: „БУП". Він виходить вічно підчас Балю Української Преси. Минулого року вийшло його тільки два числа, цього року буде їх найменше три: в 12 год., себто рівно опівночі, в 2 год. ночі і 4 год. над ранком. Минулого року бібліофіли та всі українські бібліотеки побивалися за числами того веселого часопису. Видавцем є Товариство Письменників і Журналістів. День, чи радше ніч появи часопису: 8 лютого 1936, місце появи: вул. Японська у Львові 9, касино почтовців, Баль Української Преси.

— **Зі Спілки Українців у Німеччині.** Тридцять-треті сходини „Живої Ґазети" відбудуться в четвер 6. лютого в год. 20,30 у ресторані Льоренца (Шарльотенбурґ, Ґервінусштр. 25). Реферат на тему „Особисте й національна самодопомога" (з творів Смайлса) виголосить Іван Вовненко. Після реферату виміна думок.

— **Вечір української модерної музики у Відні** відбудеться в салі „Вінер Уранія" 8 лютого ц. р. в год. 7.30 вечором. Як виконавці виступають: Дарія Карanович, Карло фон Бальц і Богдан Бережницький. У програму входять твори Василя Барвінського, Миколи Колесси, Віктора Косенка, Нестора Нижанковського і Левка Ревуцького. Вступне слово виголосить Марія Люїза Райнер.

— **Кваси довкола катедри хемії.** Сенат львівського університету відкинув пропозицію математично-природничого виділу обсадити катедру хемії, що вакує від смерти проф. Толочка, д-ром Фаянсом, бувшим професором мінхенського університету. На рішення сенату вплинув, кажуть, факт, що проф. Фаянс відкинув свого часу пропозицію обняти подібну катедру у варшавському університеті і щойно коли у гнали його як жида з Мінхену, згодився приняти катедру у Львові.

— **Перша дорога.** Дня 19 лютого ц. р. відходять з галицьких бюр транспорти еміґрантів до Південної Америки, які уперше 28 лютого з Ґдині просто без пересідки поїдуть кораблем „Пуласький" до Америки. До сього часу бувало так, що еміґранти їхали малим прибережним пароплавом до західно-европейських прибоїв, а там пересідали на другий корабель, що було получене з великими невигодами.

— **Боротьба між унітами і православними.** Мир... ді Дубечно пов. Ковель гр.-католицький ... гість ... чотири роки тому заняв зі своїми ... рала, на... никами православну церкву. Дня 31. ... Армії у н... р. підчас богослуження православні ... ді, автобі... церкву, пробували перебрати богослу... го старши... добути назад святиню. Поліція розі... чи це не ... пасників і зробила кінець ексцесам. ...зому рин... ної ночі згоріли всі парохіяльні будин... Ген. ...т. священника Гроса, очевидно наслід... (книжка ...палу. Це не перший випадок конфлікту ... дитини ...итами і православними, коли згадати ... кий жи... про події в тому самому Дубечні, в Жаб... ... шів ... в Городлі на Холмщині, де навіть спали... штри... ...ітську церкву.

— **Новий член літературної академії.** На засіданні Польської Академії Літератури 2 ц. м. вибрано новим академіком Фердинанда Гетля як новеліста і повістяря. Гетель походить з Кракова, студіював у Відні архітектуру, яку покинув і посвятився літературі. Перенісся до Варшави, звідки в 1914 р. його як австрійського підданого вивезли до Туркестану. Свої враження із Сходу описав у двох книжках, що зробили його відразу голосним. Опісля видав шість томів новель, з яких одна збірка п. н. „Серце ледів" здобула державну літературну нагороду в 1929 р. Крім того пише повісти, поезії, драми та враження з дальших подорожей до Єгипту, Індії і т. п. Є теж автором польських граматик, уживаних тепер у середніх школах.

— **Хвиля морозів** охопила майже цілу европейську частину совітської Росії. В Харкові нотовано —16 ст., в Києві —10 ст., в Одесі і Краснодарі —5 ст. Сильніші морози виступили в центральних російських районах. У Москві термометер показує —30 ст., в Ленінграді —23, в Горкому —32, в Калініні —34, у Вороніжі —21 ст. Ц. Шкільну молодь звільнили від науки на час, як довго треватимуть морози.

— **Ограбили жидівську еміґрантку.** До палестинського бюра у Львові приїхала 47-літня Малка Фукс із Лановець кремянецького повіту, щоби дістати цертифікат на виїзд до Палестини. Мала при собі 1000 зол. Зміркували це два жиди ошуканці, завели її на вул. Бельвовського і тут зручно вимантили від неї всю готівку, вклали їй до коперти замісць грошей вирізки з ґазет. Зміркувавши, що стала жертвою злодіїв, жидівка мало не зійшла з розуму.

— **Намагане самотубство.** При вул. Жеромського ч. 11 листар Л. Радзикевич намагався отроїтись денатурованим спіртом. У тяжкому стані відвезли його до шпиталю.

— **Самоходова катастрофа.** В околиці рогачки при вул. Стрийській самохід наїхав на насип каміння і перекинувся. Тяжко ранених пасажирів Михайла й Олену Ґораїв перевезли до шпиталю.

— **Смертний присуд у Львові.** У Львові перед судом присяжних закінчилася розправа проти 23-літнього кітляра з Винник І. Ґрицка, який для грабунку зарізав торговця І. Калагурку. Ґрицка засудили на кару смерти, яку йому на основі амнестії замінили на досмертну вязницю.

— **Львівська хроніка.** Зиґмунта Фріша, що обікрав у білий день касу Львівського Т-ва Кредитового, засуджено на 2 і пів року вязниці. — Два треторядні готелі: Земянський при вул. Вірменській і Народовий при вул. Камінського замкнула адміністраційна влада із санітарних оглядів.

— **Краєва хроніка.** Вода, що виступила з берегів Сяну, знищила спортовий майдан „Чуваю" в Перемишлі. — В кольонії біля Монастириск пов. Бучач три невідомі людці побили колами по голові Станислава Слабуцького, який незабаром від побоїв помер. — В лісі на Грабнику коло Яворова на купців, що їхали фірою до Львова, напало кілька замаскованих і озброєних бандитів і забрали Байлі Тайтель 660 зол. і текстильні матеріяли, а Самуїлові Вальдерові 85 зол. — В Майдані Сінявському пов. Ярослав посварилися молодики Пограничний і Бжиський, причому другий застрілив з револьвера першого. Зате Бжиського засудив перемиський суд на рік вязниці з припиненням на 5 літ.

— **Ще одна воєнна жертва.** В селі Глядках пов. Тернопіль 17-літний Стефан Стрілецький знайшов у полі ґранату з часів війни. Орудуючи нею необережно, спричинив вибух, що обірвав йому праву руку і покалічив на цілому тілі. Жертву війни відставили до тернопільського шпиталю.

— **Дорогий страйк.** Одноденний трамваєвий страйк у Варшаві, що охопив 6.000 осіб, приніс страту у висоті коло 140 тисяч зол.

— **Протижидівські ексцеси.** В місцевости Пшистай пов. Ченстохова на торговиці перевернули кільканацять жидівських будок і побили кількох жидів. Поліція привернула спокій і порядок, причому арештувала кільканацять осіб, яких передала судовій владі.

— **З Польщі.** В Лодзі арештовано трьох членів польської народової партії, що підложили петарду у двох жидівських склепах. — На шосі біля Пщини вантажний самохід наїхав на компанію війська, що вертали із вправ, причому стрілець Жарновський згинув на місці а двох вояків тяжко потовкло. Шофера арештовано. — На залізничій лінії Клай—Подленж злодії, що сховалися в потязі, викинули з вагону вісім мішків муки і перед стацією вискочили, щоби забрати добичу. Коли поліція прийшла на місце, по муці лишився тільки слід.

— **Вішав других і сам хотів повіситись.** В Седльцях біля Варшави прохожі в парку побачили мужчину, що хотів повіситись на дереві. Вони не допустили до цього, причому показалося, що нещасливцем, якому остогидло життя, був колишній кат Мацейовський. Стративши посаду, він розпився і жив у крайній нужді.

— **Американки називають себе „Україна".** Українське імя стає модним в Америці. Одна шпитальна доглядачка в Ню Йорку, українка, повідомляє, що в кількох випадках завважила, як матері надавали дівчатам, що вродилися у шпиталі, імя „Україна" побіч иншого дівочого імени: Дорота, Меріта і ін. Доглядачка пояснює це тим, що імя „Україна" гарно звучить для американки.

— **Правила короля Юрія V.** В кабінеті покійного короля Юрія V висіла на стіні оправлена картка з вписаними на ній шістьома життєвими правилами, що виявляють спокійний, зрівноважений характер цього монарха, який ціле своє життя їх придержувався. Ці правила, взяті із спортового життя, виглядають так: 1. Придержуйся точно правил гри. 2. Навчися невиголошувати ніколи дешевих похвал ані їх не приймати. 3. Навчися розріжнювати сентимент від сентименталізму, шанувати перше і погорджувати друге. 4. Якщо тобі судилося терпіти, навчися терпіти, як дикі звірята, що терплять у тишині і самоті. 5. Навчися вигравати, коли не виграєш, навчися гідно зносити програш. 6. Навчися не сягати по зорі і не плакати над розлятим молоком. — Як бачимо правила, ці і нам придалисяб.

— **Аліґатори пожерли 30 поліцистів.** В місцевости Араука в Колюмбії сталася страшна подія. Великий човен, яким їхала група поліцистів, перевернувся, причому згинуло 30 осіб. Їх пожерли аліґатори, від яких кишить ріка Мета. Човен перевозив 50 поліцистів до подальшої станиці на границі Венезуелі. Нараз човен перевернувся і поліцисти пробували дістатись до берега, пливучи на розбурханих хвилях ріки. Одначе коло берега кинулися на них аліґатори, що чатували у своїх кривках, і потягнули нещасних під воду, яка почервоніла незабаром від крови. Врятувалося тільки 20 поліцистів.

— **Столиця Арґентини,** Буенос Айрес святкувала перед кількома днями 400-ліття свого існування. Коло 100 тисяч осіб взяло участь у величавому поході вулицями з музикою і співами. Окрема група йшла в історичних костюмах з часів, коли Педро де Мендоца оснував це місто.

— **Лік проти дитячого параліжу.** На зібранні товариства американських бактеріольоґів обговорювали винахід ліку проти дитячого параліжу. Ракефелерів медичний інститут у Ню Йорку виказував успіхи з досвідами проти параліжу на мавпах. Досі ті досвіди зовсім позитивні. Винайшли лік, який втягається до носа і тим способом забезпечується перед параліжом. Тепер випробовують цей лік на малих.

— **Палісади зперед 150 міліонів літ.** Скали, що творять стіну на західнім березі ріки Гудсону біля Ню Йорку, мають 150 міліонів літ віку. Скали в Дулут, у стейті Міннесота, мають 500 міліонів літ. У світі є скали, що мають навіть 900 міліонів літ. Таке стверджено на недавньому зібранні американських геольоґів. З того висновок, що світ, чи властиво наша планета, не може бути молодший, як 2 міліярди літ. Вік скал пізнають з їх радіоактивности. Допускають 5 відсотків помилки. Людина вже на світі біля одного мілона літ, хоч вона винайшла інструменти, що мірять вік землі на міліярд літ. Але людина почала вживати свого розуму щойно перед 100.000 літ, а про якусь орґанізацію людського життя можна говорити щойно перед 25.000 літ. Такі були виводи геольоґів.

— **Ріжні вістки.** В Берегу (Чехословаччина) 15-літній Віт Міхальський задушив свого 11-літнього брата Стефана за те, що Стефан учився краще від нього і вчителі його любили. — Фільмова артистка Ліліян Гарвей зломала собі ногу підчас катастрофи з автом під Берліном. — В будинку торговельної палати в Москві вибухла пожежа, в часі якої згинув один помічник а три тяжко попеклися. — В Ню Йорку минуло минулого тижня від морозів 50 осіб. Пристань забарикадували леди, унеможливлюючи доступ кораблям. — У Бівріц ударив грім і електричний провід і дістависіь до партері збив цілу родину, зложену з батька і 3-ох синів.

З театру.

ПРЕМІЄРА „ЗАГРАВИ" У СТАНИСЛАВОВІ.
Меріям—Лужницький: „Дума про Нечая",
істор. песа в 4 картинах.

Добре, що автор назвав цю песу „картинами": перед глядачем пересуваються 4 картини, не дуже з собою повязані, кожна може творити цілість. Коли перші три дії степенуються і доводять глядача до найвищого зацікавлення, то 4. дія паде, як грім з ясного неба. Передусім тяжко зрозуміти переміну Нечая, що ще при кінці 3. дії присягає перед іконою Христа не зійти із своєї дороги, коли його присягу митрол. Косів уважає за богохульство; аж тут несподівано в 4. дії Нечай заломлюється, попадає в зневіру, а при кінці виходить умирати „від своєї-рідної реєстрової кулі". По 3. перших картинах сильних — четверта виходить слабше, має свої психольогічні недотягнення.

Попри деякі недостачі варто підкреслити актуальність такої песи. В часі, коли нарід починає розуміти, що не „Нечаїв" нам треба, не „соломяного вогню, не бабського жалю", як каже митр. Косів до Нечая, „а треба нам скелі, твердої скелі, яку тяжко з місця зрушити", — в такий час такі історичні песи мають спеціяльно виховне значіння.

„Заграва" ще раз доказала, що мистецький її рівень дуже високий. Блавацький (Нечай) грав знаменито, кращої інтерпретації собі хіба не уявляємо. Боровик (і як шляхтич-підкоморий і як митр. Косів) зайвий раз доказав, що є великим артистом; обі ролі вийшли в нього прегарно. Левицька (кн. Корецька) теж достроїлась до високого рівня, а в першій дії була просто чарівна. Поздрій (кн. Корецький) вірно віддав тип магната. Інші виконавці (в ролях: Виговського, Хмельницького, полковників) достроїлись до своїх великих партнерів. Цілість вийшла дуже гарно. Строї гарні, декорації Боровика мають історичний характер. **Б. Л.**

——o——

Зі судової салі.

ГОСПОДАРКА МІСЬКОЇ ЕЛЄКТРІВНІ В ПЕРЕМИШЛІ ПЕРЕД СУДОМ.

Магістрат у Перемишлі поручив свого часу радному Романові Гамчикевичеві, ем. проф. української гімназії, який від української репрезентації входив як асесор у склад магістрату, провірити господарку управи міської електрівні. Радник Гамчикевич поручений йому мандат виконав, а переведені ним доходження уявнили великі грошеві зловживання інкасентів, брак найпримітивнішої контролі, хабарництво і т. д. Вислід тих доходжень предложив Гамчикевич разом зі своїм меморіялом бурмістрові Крогулецькому, який у тій справі не зарядив нічого. До того акти тих доходжень у невідомий спосіб з магістрату щезли. Тоді радник Гамчикевич вислід своїх доходжень оголосив в одному з польських перемиських часописів, піддаючи рівночасно суворій критиці господарку в міській електрівні. Директор електрівні Ясінський і начальник рахунковости Кац почулися тими статтями ображені і внесли проти проф. Гамчикевича скаргу за образу чести.

Окружний Суд у Перемишлі по кількох розправах видав вирок, яким увільнив проф. Гамчикевича та засудив приватних обвинителів на поношення коштів процесу, при чому в мотивах увільняючого вироку зазначив, що обжалуваченому доказ правди вповні удався. Від того вироку віднеслися приватні обвинителі і Апеляційний Суд у Львові, який ту справу розглядав дня 12 листопада і 6 грудня 1935, визнав відмінно від вироку Окружного Суду в Перемишлі проф. Гамчикевича винним образи чести і засудив його на місяць арешту з припиненням на 2 роки і поношення коштів процесу. Від того вироку, який для перемиських правників був великою несподіванкою, зголосив оборонець обвинуваченого ем. суддя п. Дмоховський Роман касацію, що її розглядатиме Найвищий Суд у Варшаві.

ДИВОГЛЯДИ.

ЩО ТАКЕ СКОРІСТЬ?

Цими днями в Манчестері боксер Джім Стюарт звалив свого противника Джека Льонда у двох секундах. Не був це рекорд. У 1902 р. швед боксер Віліям Россер у такому самому часі вийшов переможцем, а мурин Аль Бравн із Панами звалив із ніг француза Густава Гюмері заки ще ударив гонг. Коли чуємо про рекорди в інших ділянках спорту теж ледви їм віримо. Нпр. добрий білярдист робить за пів години 100 карамболів; світовий мистець у більярді ВальтерЛіндрум зробив 638 карамболів у 16 хвилинах!

БАРИ ДЛЯ СОБАК.

Відомо, що неодна панська собака живе краще, ніж сучасний безробітний. Бездітні пани дбають за собак краще, ніж бідаки за свої діти. Не диво, що в Ню Йорку заснували „бар для собак". У барі ніхто не їсть, тільки приходить полоскотати свій шлунок. „Собачий бар" це така установа, де собаки дістають щось „легкого", якусь тарілочку сосу або маленький кусник ковбаси, так для кращого апетиту. За той час їх пани можуть у сусідній кімнаті пити морожену лімонаду або коктейль.

ЗАСТУПНИКИ МАЛИХ ПЕСИКІВ.

Від кількох літ багаті дами залюбки носять у зарукавках або під серцем маленькі песики. Деякі з тих песиків роблять теж добре враження на стяжочці, коли бігають по вулиці. Тепер прийшла нова мода: замісць песиків носять великі дами у Ню Йорку „свинки" завбільшки 55 цм. Це свинки-карлики.

——o——

Спорт.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ С. Т. „УКРАЇНА".

Як ми вже згадували у вчорашньому числі „Діла", в неділю 2. лютого ц. р. відбулися Заг. Збори С. Т. „Україна" в салі Сокола-Батька при великій участи членів. Збори відкрив голова С. Т. „Україна" п. Е. Нагірний, який згадав на вступі про смерть молодого надійного воротаря „України" Тараса Микитина, память якого присутні вшанували повстанням з місць. Далі подякував лікареві д-рові Кашубинському, який завжди спішив безкорисно з лік. допомогою змагунам (присутні на внесок п. Конашевича нагородили д-ра К. оплесками). Голова склав теж подяку жертводавцям, які допомогли Виділові позбутись довгів так, що нині Т-во під фінансовим оглядом сановане. Згадав ще голова, що С. Т. „Україна" святкує у дні Заг. Зборів ювилей з нагоди свого 25-літнього істнування, святкує тихо, по спартанськи, бо не має свого грища. Головною причиною частих невдач „України" на зеленій мураві є на думку голови недостача амбіції у грачів.

Верифікацію протоколу з попередніх Заг. Зборів передано новому Виділові. Опісля складали звіти з діяльности поодинокі члени Виділу і референти: скарбник Вербівський, господар інж. Охримович, секретар Ковашевич і провідник секції копаного мяча дир. О. Левицький. З цих звітів ми довідалися, що справді уступаючий Виділ санував фінанси С. Т. „Україна", але не вдалось йому викресати у грачів стільки енергії та амбіції, щоб вони виходили переможною рукою з мечевих змагань у Львові та в краю. Члени Виділу виказували, що робили все, що тільки могли, щоб направити сумний стан. Тому Виділ заанґажував тренера д-ра Ганке, який двічі тижнево переводив тренінги з грачами. Члени Виділу підкреслювали, що тренер вивязувався дуже добре зі свого завдання, бо вдержав грачів України в добрій формі. Вкінці представник „України" в Л. О. З. П. Н. п. Конашевич згадав, що, не зважаючи на дотеперішні невдачі на зеленій мураві, „Україна" залишиться далі в Окружній Лізі. Тепер уже від грачів залежатиме, чи „Україна" вдержиться в Окружній Лізі та чи відіграє в ній поважнішу ролю.

В оживленій дискусії промовляли грачі „України" і члени Виділу. Дуже річево говорили лише два відомі грачі „України": м-р Воробець і п. Підлісецький. Перший з них боронив грачів: „Україна" програвала тому, що в першій дружині минулого року грало лише трьох давніших грачів, 8 грачів прийшло з II. дружини. Добрі грачі були здискваліфіковані, пішли до війська або відійшли з „України", бо Виділ не дав їм змоги жити у Львові. До того всі майже грачі слабо відживляються і тому не можуть дати багато сили на грищі. Другий промовець не щадив теж грачів, своїх товаришів, які — на його думку — мають за собою бодай 40 відсотків вини за програні. По літнім сезоні копаного мяча грачі не вправляють зовсім руханки. Громадянство піддержить тільки тоді „Україну", коли грачі зможуть похвалитись добрими успіхами. Просив теж п. Підлісецький оживити працю по інших секціях, головно в легко-атлетичній, а зимі домагався відчитів для грачів. Небажані, нездисципліновані елементи Виділ повинен безпощадно усувати. До грачів звернувся з покликом, щоб поза плечима членів Виділу не критикували і не нарікали, але зі всіми своїми жалями, звертались до Виділу. Спокійні і річеві вияснення обом промовцям давав голова і члени Виділу.

Після того Заг. Збори на внесок дир. Лазорка признали абсолюторію Виділові за його діяльність.

Докінчення Заг. Зборів, як ми вже повідомляли, відбудеться в неділю 9. лютого ц. р. На денному порядку: вибір Виділу, внески і запити.

ПЛИВАЦЬКІ ТРЕНІНҐИ.

Пливацький Субреферат О. К. Львів повідомляє, що тренінґи відбуватимуться кожної пятниці від год. 17.45 до 19. у критій пливальні при вул. Яблоновських. Білети набути в ЕКО при вул. Сикстуській 36 і в „Основі" в обідовій порі. Перший тренінґ у пятницю 7. II.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Володимир Калина: КУРІНЬ СМЕРТИ У. С. С. Спогади старшини. З історичним вступом Мик. Голубця. Львів 1936. „Українська Бібліотека", ч. 37. Стор. 126, 16⁰.

Франц Коковський: НАШІ СОКОЛЯТА. Оповідання з недавно минулих днів. Накладом В-ва „Світ Дитини". Львів 1936. Стор. 68, ф. 16⁰.

ЖУРНАЛИ:

ЖІНОЧА ДОЛЯ, часопис для українського жіноцтва. Редакторка і видавець Олена Кисілевська. Число за лютий приносить: М. Підгірянка: Зимовим шляхом. — На організаційні теми. — З нагоди 10-ліття „Ж. Д.". — Наталя Королева: Дідусь. — Присуд у варшавському політичному процесі. — Розмови з молодими матерями. (Забава, чи робота?). — Щастя жінки. — О. Кисілевська: З моїх мандрівок по Рідним Краю. — Шарлі: Нове життя. — З славянського жіночого світу (Марія Омельченко: Мої враження з болгарського села). — Вістки зза моря. Ганна Приходько: Чи виносити немовлята в зимі на двір і як це робити? — Ми здобуваємо. — Два корисні для нашого жіноцтва почини. — „Ощадна" жінка-господиня. — Що їсти? — Добрі господарські і косметичні ради. Листування редакції. — Новинки. — Читайте і радьте!

ВІСТНИК, місячник літератури, мистецтва, науки й громадського життя. Львів, лютий 1936. Р. IV. Кн. 2. — Зміст: Ю. Клен: Лот. — О. Теліга: Чорна Площа. — Евген Маланюк: * * *. — Юрій Липа: Могила незнаного бійця. — Киндир: Стара гвардія. — Ростислав Берладник: Вовк відходить. — М. Мухин: Проф. М. Грушевський. — Лідія Горбачева: Адвокат Мартіян. — М. Р.: Націоналізм. — Ганна Чикаленко: З історії ірляндського театру. — О. Кей: Оскар Уальд про завдання мистецтва. — О. Р.: На манівцях. — П. М. Ейбел: Де Валера. — М. Л.: З пресового фільму. — Бібліографія. — Від Адміністрації.

ЛІКАРСЬКИЙ ВІСТНИК, орган лікарської комісії Наук. Тов. ім. Шевченка і Українського Лікарського Товариства у Львові. Львів 1. січня 1936. Р. XIV. Ч. 1. — Зміст: Т. Бурачинський: Практичний лікар у боротьбі з містряком. — Г. Г. Скегар: Гіорея. — М. Музика: Наукова діяльність Українського Лікарського Товариства. — Хроніка сходин У. Л. Т. — Посмертні згадки. — З медичної преси. — Новинки.

НИВА, часопис присвячений церковним і суспільним справам. Львів, січень 1936. Р. XXXI. Ч. 1. Зміст: Під знаком ювилею. — Василь Глібовицький: Праця в парохіяльному кружку КАУМ. — о. Іван Братик: Дух аскетизму. — о. Г. Костельник: Перша стигматичка в нашій Церкві. — о. Юліян Дзерович: „Посмертний фонд". — X.: З голосів преси. — Нові книжки. — Всячина.

РІДНА ШКОЛА, ілюстрований часопис для всіх. — Львів 1. лютого 1936. Р. V. Ч. 3. Зміст: І. Костенко: За честь Нації. — П. Карманський: Вчительська конференція. — Поклін українського громадянства Князеві Церкви. — Польська освітня політика. — Петро Будз: Дитяча імпреза. — Степан Луцик: Ол. Новаківський як педагог. — Д-р Ол. Тисовський: Користи й труднощі гуртового навчання й виховання. — Микола Ластовецький: Оснування „Гуртка прихильників Р. Ш." в Дух. Академії. — З життя Рідної Школи. — Ріжні вісти.

СВІТ МОЛОДІ. Місячник для українських дівчат. Редагує Ірина Вільде. В числі за січень містить: Наші обіти новому рокові. — Бій під Крутами. — Лідія Мак: Герої. — Ірина Вільде: „Веселих Свят". — Люба Суха: Три свічечки. — З галерії великих жінок: Світлана Харченківна. — Як працюють наші дівчата: Помічниця у лікарки. — Ще до одної анкети (відповідь Дарі П.). — Література-Мистецтво. — Катря Гриневичева. — Гість у нашій редакції. — Спорт у моді. — Молоді при роботі. — Ріжне. — Листування редакції. — Що читати?

ТОРГОВЛЯ І ПРОМИСЛ, ч. 3 (33) з 1. лютого ц. р. Зміст: Напередодні (передова). Український купець і торговля насінням. Українська клієнтеля у світлі кредитової солідности. Як працює банк для торговлі і промислу? Як жиди поборюють нужду. Податкові актуалії (Амнестія у скарбових справах. Зміни в промисловому податку і в стемплевих оплатах). Нехай буде гречка (малий фейлетон Северка). Ріжні вісти. З організації. Ринок і ціни. — **В цьому числі дуже докладно подана й освітлена податкова амнестія д-ром І. Гришаєм.**

ВІДРОДЖЕННЯ, ілюстрований журнал Українського Протиалькогольного й протинікотинного руху. Львів, січень 1936. Р. IX. Ч. 1.

ГОСПОДАРСЬКО - КООПЕРАТИВНИЙ ЧАСОПИС. Львів, 2. лютого 1936. Р. XVI. Ч. 5.

СЛУЖБОВИК. Львів, січень 1936. Р. XIV. Ч. 1.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

Ходорів.

5. II. „Гори говорять“.
6. II. „Спадкоємець“.

Жидачів.

7. II. „Лев з Абісинії“.
8. II. „Спадкоємець“.
9. II. „Гори говорять“.

Великий Міський Театр.

Середа, 5. II. год. 8. веч. Аб. 10. премієра „Пер Гінт“ Ібсена.

Четвер, 6. II. год. 8. веч. Аб. 10. „Пер Гінт“.

Пятниця, 7. II. год. 8. веч. Опера „Севільський цирульник“.

Субота, 8. II. год. 8. веч. Аб. 10. „Пер Гінт“.

Театр Ріжнородностей.

Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Амфітріон“, „Тайни Перагу“.
АТЛЯНТИК: „Марія Башкірцева“.
ВАНДА: „Гіркий чай в ген. Чанга.
ГРАЖИНА: „Іх Екселенція шофер“.
КАСІНО: „Кабінет воскових фігур“ (колірова фільма).
КОЛІСЕЙ: „Кохання без завтра“, ревія „Хвиля морозів“.
КОПЕРНИК: „Катеринка“ (Фр. Ґаль).
МАРУСЕНЬКА: „Катеринка“ (Фр. Ґаль).
МІРАЖ: „Котячий пазур“ (Гарольд Льойд), „Тайна малої Шрàї“.
МУЗА: „Сон літньої ночі“ на осн. Шекспіра.
ПАН: „Флін і Фляп як індійські піхотинці“, „Віденські ночі“.
ПАКС: „Петрусь“ із Фр. Ґаль.
ПАЛЯС: „Китайські моря“.
РАЙ: „Дві сироти“.
СВІТ: „Дві сироти“.
СТИЛЕВЕ: „Любовні маневри“ і ревія.
ТЕНЧА: „Для тебе танцюю“ (Жан Габен).
Т...: „Зі спогадів Чарлі Чана“ з Варнером Оляндом.
У...ХА: „Все для перемоги“ й ревія.
ХІМЕРА: „Бурі над світом“.

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

Болгарія в 1935 р.

Закордонне радіо.

Середа, 5. лютого 1936.

Відень (506,8) 12.00 Орх. концерт, 14.00 Спів, 18.55 „Тангайзер“ оп. Вагнера, **Братислава** (298,8) 20.45 Легка музика, 21.30 „Старий пастир не спить“ кантата Кієвського на сольові голоси й хор, **Кошиці** (259,1) 19.25 Пісні словацького села, **Прага** (470,2) 16.10 Сальон. квартет, 20.00 Галевий концерт, 21.25 Лірична суїта Берга, **Париж** (1648) 13.15 Легка музика, 16.30, 19.30 Концерт, **Білгород** (437,3) 13.15, 16.00 Спів, 16.30 Концерт, **Берлін** (356,7) 8.30 Концерт, 14.15 Танк. ритми, 16.35 Нар. музика на флет і клявесин, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 18.00 Солісти — скрипка, форт., 20.45 Військ. марші, **Ляйпціг** (382,2) 12.00 Концерт військ. орх., 16.30 Пісні, **Мінхен** (405,4) 17.00 Концерт, сучасна музика та пісні, 18.00 Веселий розр. концерт, 20.45 Пісоньки, музика, **Будапешт** (549,5) 12.05 Циг. музика, 22.00 Спів, 22.40 Військ. орх., **Мілано** (368,6) 11.50 Камер. музика, 13.10, 17.15 Попул. і танц. музика, 20.35 „Аква Кета“ оперета Пietрі, **Рим** (420,8) 17.15 Легка музика, 20.35 Опера.

Четвер, 6. лютого 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 17.30 Пісні на альт і сопран, 19.30 Арії та пісні, 22.40 Віденські мельодії, **Братислава** (298,8) 17.30 Форт. ресітаь. 20.20 Нар. пісні на гармонії, **Мор. Острава** (269,5) 17.30 Спів, 18.10 Нім. авд., пісні Шенка, **Прага** (470,2) 21.05 Концерт філь. орхестри, **Париж** (1648) 10.30 Орг. ресітаь, 17.00 Симф. музика, 18.00 „Ле фем савант“ ком. Моліера, 20.00 Авд. для дітей, 21.45 „Борис Годунов“ оп. Мусоргського, **Білгород** (437,3) 11.30 Концерт орх., 17.00 Шуманів квартет, 21.00 Спів, **Берлін** (356,7) 10.15 Нар. пісні, 14.15 Розр. концерт, 17.00 Сучасна музика, пісни на сопран, 20.10 Веселий конц., **Кенігсвустергавзен** (1571) 10.15 Нар. пісні, 16.00 Розр. концерт, 17.50 Музика на давніх інструментах, **Кельн** (455,9) 10.15 Нар. пісні, 18.00 Розр. концерт, **Ляйпціг** (382,0) 8.30 Концерт, 16.30 Рел. музика, солісти, **Мінхен** (405,4) 11.00 Отворення Олімпіяди 1936 р. 14.00 Популярна музика; репортаж із Гарміш-Партенкірхен, 17.00 Солісти, музика, спів, 22.20 Комунікати з Гарміш-Партенкірхен, **Будапешт** (549,5) 13.30 Концерт орх., 17.30 Нар. мельодії, 18.30 Танк. музика, 19.30 „Фальстаф“ оп. Вердія, **Мілано** (368,6) 11.30 Популярна музика, 17.15 Вок. ресітаь, 20.30 „Осудження Фавста“ оп. Берліоза, **Рим** (420,8) 13.10 Концерт орх., 21.50 Скрипка.

Львівське радіо.

Середа, 5. лютого 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.58 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Заслужені жінки, 12.30 Концерт, 13.25 Домашне господарство, 13.30 Концерт бажань, 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Пісня з гр. пл., 16.00 Муз. загадки для ст. дітей, 16.20 Концерт Ерівнового хору, 16.45 Гутірка музика зі слухачем радія, 17.00 Дискутуймо: „Говорім про провінцію“, „Чому я такий невдоволений“. 17.20 Концерт орхестри, 17.50 Огляд медичного гумору, 18.00 Спів: ресітаь у супр. форт., 18.30 Літер. нарис, 18.45 Легка муз. з гр. пл., 19.00 Іван Мештрович, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.45 Репортаж із Олімпійських ігрищ у Гарміш Партенкірхен, 19.50 Актуальний репортаж, 20.00 Радіокабарет із гр. пл.: Мішанка для канарків, 20.45 Веч. денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Творчість Фр. Шопена, 21.35 Джерело кризи в театрах, 21.50 Гутірка для купців: Про традицію для купців, 22.00 Олімпіяда тенорів, 22.25 Танк. муз., орх., 23.30 Льокальне закінчення авдиції.

Четвер, 6. лютого 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50, 7.30 Музика з гр пл., 7.20 Ґаз. денник, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудн. денник, 12.15 Муз. поранок (музика, спів), 13.25 Домашне господарство, 13.30 Легка й популярна музика з гр. пл., 15.30 Муз. мозаїка, спів, гітара, гармонія, 16.10 Гутірочка Старого Доктора для мол. дітей, 16.15 Музика орх., 16.45 Шлеські пісні — муж. хор, 17.00 Самоосвіта — Читання часописів, 17.15 Музика для знавців із гр. пл., 17.50 Про книжку Віліяма Брага: Світ звуків, 18.0 Сальон. квінтет, 18.30 Із життя польських організацій в Парані, 18.40 Турист. інформатор, 18.45 Легка музика з гр. пл., 19.00 Голівуд — найдивніше місто світа, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Легка муз. авд., 20.45 Веч. денник, 20.55 Протигазово-лет. оборона, 21.00 Театр Уяви: „Павло вбиває Гавла“ премієра Карла Іжиковського, 21.45 Пісні в супр. фортепіяну, 22.00 Брамс оп. 115. Клярнетовий квінтет (клярнет, смичк. квартет), 22.30 Репортаж із ігрищ у Гарміш-Партенкірхен, 22.55 Радіокабарет: Мішанка для канарків (гр. пл.).

Радіокутик.

ШОПЕНІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ.

5. лютого в год. 21.00 відбудеться концерт присвячений творчості Шопена в виконанні піяніста С. Штіпальського. В програмі: прелюдія а оп. 28, прелюдія фіс дур ч. 13, прелюдія ес-моль, прелюдія дес дур, мазурки оп. 33, вальс а-моль оп. 34, вальс ас-дур оп. 34 і Тарантелля.

ЗАГАЛЬНА СИЛА ФРАНЦУСЬКИХ РАДІОСТАЦІЙ.

Коли закінчиться будова нових французьких радіостацій, Франція буде щодо загальної сили своїх радіостацій другою країною в **Европі. Тільки Совіти**, що мають стацію силою в 500 клв. будуть мати перевагу.

УРУХОМЛЕННЯ КОРОТКОХВИЛЬНОЇ СТАЦІЇ.

Коротнохвильна радіостація в Бабіцях, яка майже на протязі двох місяців надавала пробні авдиції, розпочинає свою працю 3. лютого. Ця радіостація, що працює на хвилі 22 м., надаватиме тричі на тиждень, а саме: у понеділки, середи і пятниці від год. 17.30 до 18.30.

1935 РІК У РАДІОФОНІЇ СВІТУ.

У всіх ділянках світової радіофонії в 1935 році зазначився досить рівномірний поступ. Кількість слухачів поважно зросла: Англія нараховувала в кінці листопада 7,300.000 абонентів; Німеччина доходила до 7-го міліона; Франція перейшла 2 міліони, Швайцарія 400.000. Чехословаччина має вже 750.000 абонентів. Очевидно, що цьому зростові відповідають технічні та програмові удосконалення.

Цілий ряд стацій змінено. Кілька літ тому стацію силою в 50 клв. уважали дуже великою, а тепер 100 клв. є лише середньою силою, а є вже стації у 500 клв. і на цьому не кінець.

Франція станула в ряді великих радіофоній. Обставини видатно покращали, коли найбільші стації перейшли до рук держави. Маючи запевнений постійний і зростаючий дохід, Франція краще зможе використати свої мистецькі можливости. Вже тепер музичні програми Франції можна зарахувати до найкращих у цілій Европі.

У Німеччині настала поправа в іншому напрямі: в 1934 р. програми були перевантажені пропагандою, але в 1935 р. ця тенденція значно злагоджена і принаймение виступає в формі більш делікатній.

В Італії силою обставин зросла пропаганда. Застосовано санкції до чужої музики і ще більш підкреслюють музику італійську. Слухачі на цьому не тратять, бо слухають чудесну оперову музику.

Радіо Ірляндії має широкі пляни, але здійснення їх дуже утруднене, бо скромна кількість 100.000 абонентів не дає великих прибутків.

Америка мала в 1935 році багато трансмісій з Европи, зокрема з Англії. Це не залишилось без впливу на уподобання американців. Устійнюється щораз більше переконання, що Америка, не зважаючи на її перевагу в ділянці слуховищ і легких авдицій, не дорівнює Европі під оглядом культурно-освітнім.

ОПОВІСТКИ.

Нова ділянка — новий варстат праці. Маємо вже кілька українських живців і літниць, куди ріктрічно зїздяться підчас літніх ферій наші й чужі гості на лікування чи відпочинок. Наші жінки самочинно беруться до ведення пансіонів та гостинниць у тих місцевостях, або віднаймають кілька кімнат у своїх власних хатах, звичайно з харчем та обслугою. Ця похвальна підприємчивість наших жінок, на жаль, не все йде в парі з відповідною їх підготовою в цьому напрямі. Незнання калькуляції, неекономічне ведення кухні, недостача фахової практики в обслузі гостей, надто примітивна управа і т. д. дуже часто зneохочують і гостей і підприємців. Бажаючи прийти нашим жінкам і в цій галузі нашого господарського життя на допомогу, вирішив Союз Українок улаштувати цього року спеціяльний курс, на якому ті пані, що бажають далі вести розпочате діло, або готові до нього взятися в майбутньому, матимуть змогу здобути для цього відповідну підготову. Шістьмісячний курс для керманичок пансіонів чи гостинниць задумує Союз Українок уладити в Підлютому, де п. Галя Чапельська має до диспозиції свій будинок і приймає на себе управу інтернату для курсанток, які мусітимуть мешкати в інтернаті, бо тільки в цей спосіб зможуть відбути всі практичні вправи, звязані з дотичною наукою. Науку вестимуть відповідні фахові сили. Предмети теорії: 1. Організація готелів (пансіонів). 2. Географія туристична. 3. Гігієна особиста і хатня. 4. Товарознавство. 5. Естетика. 6. Перша поміч. 7. Дієтика. 8. Книговодство. 9. Кореспонденція. 10. Калькуляція. Практика: Кухарство з увагою до дієти і вибагливе ведення спіжарні, порядки, прання і прасування, шиття суконь (крій) і білизнарство. Оплата за науку 25 зол. місячно, цілковите удержання в інтернаті враз із пранням 55 зол. Курс тревати буде від 1. березня до 1. вересня 1936. Зголошення й інформації слати на адресу п. Галі Чапельської у Львові, пл. св. Юра 5, найдальше до 15. лютого п. р. Підлюте ад Перегінсько — це місцевість купелева і туристична, положена в околиці лісистій на висоті 650 м. п. м. Доїзд залізницею вузько-тороною до самого приміщення інтернату.

БІРЖА.

Збіже.

Ціни льоко Львів	від до
Пшениця двірська	17.75—18.00
Пшениця зб.	17.25—17.50
Жито Стандарт І.	11.75—12.00
Жито Стандарт ІІ.	11.50—11.75
Ячмінь бр.	15.50—15.75
Ячмінь одн.	13.25—13.50
Ячмінь на пливо	12.75—13.00
Ячмінь паст.	11.50—11.75
Овес Станд. І.	13.50—14.00
Овес Станд. І а	13.00—13.50
Овес Станд. ІІ	13.00—13.50
Овес Станд. ІІ а	12.50—12.75
Гречка на мл.	13.75—14.00
Гречка паст.	11.00—12.00
Крупи гречані	23.50—24.50

Мука й висівки подешевіли на 25 прц. Інші курси без змін.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.21—5.23.

Нім. марка 1·25—1·30, фр. франки 34.90 35·10, шв. франки 171.50—172·50, фунти стерлінги 26·10—26·25, австр. шілінги 98.00—99.50, чеські кор. 19.00—20.00, рум. леї 26.00—28.00, італ. ліри 33.50—35.50.

Золото: Доляри 9.02—9.07, Рублі 4.75—4.85, Фр. франки 34.40—34.60, Корони 36·20—36·80, Дукати 83.00—83.50; 1 грам золота 5.93.

Срібло: Корони 0.28, Рублі 1.90, Фльорени 0.70; 1 гр. срібла 7—8 сот.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в днi 3-го лютого ц. р. кооперативам платив за льоко Львів

1 кг. масла десерового бльокового без опакування	2·50 зол.
1 кг. масла десерового в бочках враз з опакуванням	2.54·50
1 кг. масла дес. експорт. враз з експортовим опакуванням дає зачет по	2·80
1 л. молока від 28. XII. 1935	0·14
1 л. сметани	0·75
1 к. яєць	3·80

Тенденція на масло вдержана на молоко і сметану слаба, на яйця зниженa.

Маслосоюз повідомляє, що від 5. II. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птицярні „М. С.“ у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курки мол. товсті без остріг 1. кл.	1·10 зол.
Курки товсті з остроґами 1. кл.	1.00
Індики товсті 1. кл.	1.03
Пантарки товсті 1. кл.	1.15
Качки товщені 1. кл.	1.10

Приймає кури, качки, індики й пантарки в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по знижшій ціні.

Приймає нових доставців.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.